

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

XXIX. De unione beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](#)

C A P . X X I X .
DE UNIONE BENEFICIORUM.

I.

Unionis
causæ le-
gitimæ.

BENEFICIA procedente tempore interire possunt, si vel Ecclesiæ destruuntur, vel proventus dilapidantur. Si proventus permanet, æde corruente, quod ruri sæpe contigit, cultus in aliam Ecclesiam vicinam transferendus est. Si pars proventuum superat, quod plerumque fit, unitur alii cuidam titulo beneficiario¹. Uniri ergo beneficia possunt ex causa *necessitatis & utilitatis*². Si per hostium incursionem civitas ita desolata est, ut vel nulli, vel pauci Christiani supersint, Episcopatus ejus unitur vicino Episcopatu: quod Longobardorum temporibus sæpe factum in Italia³. Idem dicendum de parochiis, de quibus vetus regula, cœtum decem familiarum presbytero sufficere. *Utilitas* militat pro unione, si v. c. parochia non habet redditus, qui alendo presbytero sufficient. Huic enim vel capella vel aliud simplex beneficium jungi⁴, & si præbendæ tenues sunt, numerus earum minui potest, ut superstites canonici lauti vivant. Atque hæ solæ causæ sunt legitimæ.

1) *Concil. Trid. sess. 21. c. 9.* 2) *C. 33. X. de præb.*

3) *GREGOR. I. ep. 15. Hist. eccl. l. 3. n. 17.*

4) *C. 33. X. de præb.*

spuria,

II. MORIBUS corruptis arrisit novum genus unionum sine causa, quas gratias vocarunt, quando papa vel Episcopus be-

neficia conjunxit sine *necessitate*, ut Episcopi vel capituli reditus augerentur. Sed quum id in fraudem collatorum fieret, placuit uniones facere ad dies vitæ hujus vel illius cardinalis, cui papa hoc modo plura indulxit beneficia titulo *unionis*, quæ cum ejus vita exspirabat. Quas uniones concilium Trid.¹ sustulit, voluitque, ut perpetuae, ultimis XL. annis factæ, examinarentur ab ordinariis, annon *subreptionis* vitio laborarent, neve in posterum sine causa legitima fierent: quo ipso uniones *gratiosæ* sublatæ sunt².

1) *Sess. 7. c. 4. an. 1547.* 2) *Sess. 24. c. 7.*

III. UNIONES legitimas etiam beneficiorum regularium Episcopus facere; personatus autem Episcopo inferiores non facere possunt¹. Si Episcopatus uniendi sunt, aut si beneficium mensæ episcopali adjiciendum, jure novo papæ auctoritate opus est; quod tamen sine Episcopi consensu facere nequit, neque in Francia id facile permitteretur. Præcedere debet causæ cognitio, citatis, quorum interest, parochianis, collatoribus, patronis; explorata locorum conditione, commodo & incommodo. Jam vero quum salus animarum semper præferatur, cura nulla supprimenda est, ut alteri curæ uniatur. Obsequendum est voluntati fundatoris². Non unienda sunt monasteria, quo usque conventuales supersunt & observant regulam; non præbendæ, si sine iis cultus publicus cum pompa peragi nequit; non hospitalitati, non eleemosynis unio fraudis; nec diversarum diœcesium beneficia unienda³.

- 1) C. 8. X. *de excess. præl. Cl. ne in agro. defat.*
monach. §. ad hæc.
 2) *Conc. Trid. sess. 24. c. 13.*
 3) *Ibid. sess. 25. c. 8. sess. 14. c. 19.*

quot mo-
dis unio
fiat?

IV. **UNIO** fit vel per accessionem, vel per confusionem, vel per exæquationem¹. Per accessionem, quod plerumque fit, si beneficium principale titulum conservat, & beneficium unitum ejus fit membrum & accessorium, in quo, si curam animarum habet, constituedus est vicarius perpetuus. Per confusionem, si ambobus titulis suppressis novus creatur. Per exæquationem, si ambo tituli subsistunt æqualiter & independenter, ita tamen, ut semper conjunctim uni & eidem personæ sint conferendi. Resolvitur unio ex caussis contrariis, rebus ad pristinum statum revolutis:

- 1) *Gloss. in c. 1. X. ne sed. vac.*

C A P. XXX. DE RELIGIOSIS DOMIBUS.

I.

Hospita-
lia olim
episcopis
subjecta
eximun-
tut.

PRINCIPIO Episcopi partium fuit, pauperibus, infirmis, viduis, orphanis, peregrinis prospicere, quibus per diaconos partem oblationum, deductis, quæ clericis & fabricæ impendenda erant, erogavit. Postquam Ecclesiæ certos redditus nactæ sunt, quarta assignata est pauperibus, quibus, ut liberalius haberentur, domus religiosæ exstructæ sunt, quas hospitalia vocabimus, quasve rexerunt presby-